

Formal Continuing Education of Spanish Physical Activity and Sport Instructors

BEATRIZ BERNABÉ^{1*}
MARÍA DOLORES GONZÁLEZ-RIVERA²
ANTONIO CAMPOS-IZQUIERDO¹

¹ Montpellier School (Madrid, Spain)

² Faculty of Medicine and Health Sciences.
Alcalá University (Alcalá de Henares, Spain)

³ Faculty of Physical Education and Sport Sciences (INEF).
Polytechnic University of Madrid (Spain)

* Correspondence: Beatriz Bernabé (beatriz_bm2@hotmail.com)

Abstract

In this study, the continuous education of Spanish physical activity and sport instructors is analyzed, as well as its relationship with initial training, gender, age and experience. The research is framed within the quantitative descriptive methodology through standardized interviews via the PROAFIDE questionnaire: physical activity and sport human resources. A total of 600 Spanish physical activity and sport instructors voluntarily participated in this study; 38% of the interviewees had a university degree, 35.7% were school graduates, 24.2% had earned a vocational education degree, and 2.2% only had primary or basic studies. Their ages ranged between 16 and 70. In terms of gender, 401 were male and 199 were female. With regard to their experience, 406 had less than 10 years and 194 had ten or more years of experience. The results reveal that more than half of the physical activity and sport instructors had undergone no training with in the last 3 years, and that 83.83% stated that their organizations had organized no training activities for them. Diploma courses were the most sought-after kind of training. Generally speaking, the males between the ages of 45 and 59 with 10 years of experience or more participated in more formal learning situations. The training that the Spanish physical activity and sport instructors undergo is not appropriate and is undervalued.

Keywords: formal education, continuous education, learning situations, physical activity and sport instructor

Introduction

Physical activity and sport instructors play a very important role in society given that not only do they influence the sports experience of both children and adults but they also have an impact on the psychosocial development, primarily of young people (Petitpas, Cornelius, Van Raalte & Jones, 2005).

La formació contínua formal de monitors espanyols d'activitat física i esport

BEATRIZ BERNABÉ^{1*}
MARÍA DOLORES GONZÁLEZ-RIVERA²
ANTONIO CAMPOS-IZQUIERDO³

¹ Col·legi Montpellier (Madrid, Espanya)

² Facultat de Medicina i Ciències de la Salut.
Universitat d'Alcalá (Alcalá de Henares, Espanya)

³ Facultat de Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (INEF).
Universitat Politècnica de Madrid (Espanya)

* Correspondència: Beatriz Bernabé (beatriz_bm2@hotmail.com)

Resum

En aquest estudi s'analitza la formació contínua dels monitors d'activitat física i esport espanyols, així com la seva relació amb la formació inicial, el gènere, l'edat i l'experiència. La recerca s'emmarca dins de la metodologia quantitativa de tall descriptiu, a través d'entrevista estandaritzada per mitjà del qüestionari PROAFIDE: recursos humans d'activitat física i esport. 600 monitors d'activitat física i esport espanyols van participar voluntàriament en aquest estudi. El 38% de les persones entrevistades tenien un grau universitari, el 35.7% posseïen el graduat escolar, el 24.2% havia fet un grau de formació professional i el 2.2% tenia estudis primaris o bàsics. L'edat oscil·lava entre els 16 i els 70 anys. Quant al gènere, 401 eren homes i 199 dones. En relació amb l'experiència, 406 tenien menys de deu anys i 194 tenien deu o més anys. Els resultats revelen que més de la meitat dels monitors d'activitat i esport no s'havien format durant els últims 3 anys i 83.83% va afegir que les seves entitats no van organitzar activitats de formació per a ells. Els cursos amb diploma va ser la formació més demanada. En general, els homes, d'entre 45 i 59 anys i amb 10 anys d'experiència o més van assistir a més situacions d'aprenentatge formals. La formació que els monitors d'activitat física i esport d'Espanya duen a terme no és l'apropiada i està infravalorada.

Paraules clau: educació formal, formació contínua, situacions d'aprenentatge, monitor d'activitat física i esport

Introducció

Els monitors d'activitat física i esport juguen un paper molt important en la societat ja que no solament influeixen en l'experiència esportiva dels nens i adults, sinó que també tenen un impacte en el desenvolupament psicosocial, sobretot en les persones joves (Petitpas, Cornelius, Van Raalte, & Jones, 2005).

In Spain, sports instructor is a physical activity and sport profession (Campos-Izquierdo, 2010) regulated in the laws that determine the sport professions in some autonomous communities, such as the Community of Madrid (Law 6/2016) and Catalonia (Law 3/2008). Teaching physical activity and sport is regarded as a labor function (Campos-Izquierdo, 2010; Campos-Izquierdo & Viyear, 1999). It differs from teaching physical education since it does not take place within the educational system, and it is different from coaching because the athletes do not compete. Physical activity and sport instructors can teach a wide range of sports and physical activities which are unlike extracurricular activities because the classes can be taken by all kinds of people and in all kinds of facilities. Furthermore, they are not scheduled and directed by schools as part of their educational plans (González-Rivera & Campos-Izquierdo, 2014). The profession of physical activity and sport instructor is one of the most sought-after occupations in Spain compared to other sports professionals. Studies that endorse this claim are those by Martínez, Campos-Izquierdo, Pablos and Mestre (2008), in which 33.7% of the interviewees work as physical activity and sport instructors, as the sports profession with the highest percentage; the one by Campos-Izquierdo (2010), in which the results were similar, with 20% of the interviewees working in this same profession. Likewise, the study by Gallardo and Campos-Izquierdo (2011) demonstrated the two sports labor functions in which the most professionals worked were sports coach and physical activity and sport instructor. Finally, the study by Campos-Izquierdo, González-Rivera and Taks (2016) showed that the labor function of physical activity and sport instructor was the third most sought after.

One of the greatest concerns in the physical activity and sports professions is training, the training processes and the knowledge held by physical activity and sport professionals, since the different kinds of knowledge they acquire are a factor that affects the athletes' preparation (Côté, Samela & Russell, 1995). Likewise, continuous education is regarded as essential for improving and maintaining the quality of the classes (Vargas-Tonsing, 2007). Physical activity and sport instructors need a more relevant continuous education adapted to their needs, and it is important for continuous training to foster constant reflection, scientific rigor, an orientation towards excellence and innovation in professional practice (González-Rivera

A Espanya, monitor esportiu és una professió de l'activitat física i de l'esport (Campos-Izquierdo, 2010) regulada en lleis que ordenen les professions de l'esport d'algunes comunitats autònomes com la Comunitat de Madrid (Llei 6/2016) i Catalunya (Llei 3/2008). Ensenyar activitat física i esport està considerat com una funció laboral (Campos-Izquierdo, 2010; Campos-Izquierdo & Viaño, 1999). Difereix d'ensenyar educació física ja que no es realitza dins del sistema educatiu i és diferent d'entrenar perquè els esportistes no competeixen. Els monitors d'activitat física i esport poden ensenyar una varietat molt àmplia d'esports i d'activitats físiques i es diferencien de les activitats extraescolars perquè les classes poden realitzar-se per tot tipus de persones i en tot tipus d'instal·lacions, a més no estan programades i dirigides pel centre educatiu en el seu projecte educatiu de centre (González-Rivera & Campos-Izquierdo, 2014). La professió de monitor d'activitat física i esport a Espanya és una de les ocupacions més sol·licitades en relació amb altres professions esportives. Estudis que avalen aquesta afirmació són els de Martínez, Campos-Izquierdo, Pablos i Mestre (2008), on el 33.7% dels entrevistats treballaven com a monitors d'activitat física i esport, sent la professió esportiva amb un percentatge més alt; el de Campos-Izquierdo (2010) on els resultats van ser similars amb un 20% de les persones entrevistades treballant en aquesta mateixa professió. També el de Gallardo i Campos-Izquierdo (2011) en el qual es va demostrar que les dues funcions laborals esportives en les quals més professionals treballaven eren la d'entrenador esportiu i monitor d'activitat física i esport. I finalment, es troba l'estudi de Campos-Izquierdo, González-Rivera i Taks (2016) on la funció laboral de monitor d'activitat física i esport va ser la tercera més demanada.

Una de les majors preocupacions en les professions d'activitat física i esports és la formació, els processos de formació i els coneixements que posseeixen els professionals de l'activitat física i l'esport, ja que els diferents coneixements que adquireixen són un aspecte que afecta la preparació dels esportistes (Côté, Samela, & Russell, 1995). Així mateix, la formació contínua és considerada essencial per millorar i mantenir la qualitat de les classes (Vargas-Tonsing, 2007). Els monitors d'activitats físiques i esportives necessiten una formació contínua més rellevant i adaptada a les seves necessitats, sent important que, en la formació permanent, s'afavoreixi la reflexió constant, la crítica constructiva, el rigor científic, l'orientació cap a l'excel·lència i la innovació de la seva pràctica professional (González-Rivera & Campos-Izquierdo, 2014). Per tant, amb la finalitat de

& Campos-Izquierdo, 2014). Therefore, in order to improve, physical activity and sport instructors should engage in continuous education programs throughout their working life (Wiersma & Sherman, 2005). As a result of this need, continuous education programs have emerged all over the world and undergo a constant process of renovation and reconstruction (Mallett, Trudel, Lyle & Rynne, 2009).

Even though almost all the literature on this field is devoted to the professions of coach or physical education (PE) teacher, this study is focused on physical activity and sport instructors in order to ascertain the formal continuous education in this sought-after yet barely studied profession. However, in order to ascertain the state of the matter and compare the results, it is essential to start with the studies performed in other physical activity and sport labor functions and professions.

If the profession of coach is analyzed in the existing literature, different experiences can be found. Some coaches continue to pursue training (Wilson, Bloom & Harvey, 2010), while other invest very little time in it (Erickson, Côté & Fraser-Thomas, 2007). However, the majority think that continuous education is essential in order to perform their profession properly (Moodley & Coopoo, 2006). It has been demonstrated that sports coaches who completed a training course had higher levels of efficacy at work (Lee, Maleté & Feltz, 2002). After completing a course, the coaches believed more in their abilities, plus their confidence and competence increased (Lee et al., 2002), as did their motivation, strategy and technique (Feltz, Hepler, Roman & Paiement, 2009).

Regarding the profession of PE teacher, the study by Campos-Izquierdo, González-Rivera and Jiménez-Beatty (2012) found that 90% in 2004 and 82.3% in 2006 pursued training or post-graduate courses. Likewise, 68.6% in 2004 and 66.1% in 2006 attended workshops or conferences. Furthermore, a very high percentage of PE teachers believe that their training has helped them perform their profession better and be more competent (Campos-Izquierdo et al., 2012).

However, despite these statements, to some professionals, formal continuous education does not meet either their expectations or their needs (Nash & Sproule 2009; Vargas-Tonsing, 2007) because it does not provide knowledge for practical coaching (Dorgo, 2009; Gilbert & Trudel, 1999) or because it is not adapted to their needs (Moodley & Coopoo, 2006). Given this problem, Dorgo (2009) suggested that pedagogical aspects should be included in the training

millorar, han d'assistir als programes d'educació contínua durant la seva vida laboral (Wiersma & Sherman, 2005). Com a resultat d'aquesta necessitat, els programes de formació contínua han emergit per tot el món i a més segueixen un procés constant de renovació i reconstrucció (Mallett, Trudel, Lyle, & Rynne, 2009).

Encara que gairebé tota la bibliografia que existeix sobre aquest àmbit està destinada a les professions d'entrenador o professor d'Educació Física (EF), aquesta recerca està enfocada als monitors d'activitat física i esport amb l'objectiu de conèixer la formació contínua formal en aquesta professió tan demanada i tan poc estudiada. No obstant això, per poder saber quin és l'estat de la qüestió i poder contrastar els resultats obtinguts, és necessari recolzar-se en els estudis realitzats en altres funcions laborals i professions d'activitat física i esport.

Si s'analitza la professió de l'entrenador en la bibliografia existent, es troben diferents experiències. Alguns entrenadors segueixen formant-se (Wilson, Bloom, & Harvey, 2010) i uns altres, en canvi, inverteixen molt poc temps en aquesta àrea (Erickson, Côté, & Fraser-Thomas, 2007). No obstant això, la majoria creu que l'educació contínua és essencial per poder exercir la seva professió d'una manera correcta (Moodley & Coopoo, 2006). S'ha demostrat que els entrenadors esportius que van completar un curs de formació tenien nivells més alts d'eficàcia en el seu treball (Lee, Maleté, & Feltz, 2002). Després de completar un curs, els entrenadors creuen més en les seves habilitats, a més, milloren la seva confiança i la seva competència (Lee et al., 2002); així com la seva motivació, la seva estratègia i la seva tècnica (Feltz, Hepler, Roman, & Paiement, 2009).

Quant a l'ocupació de professorat d'EF, en l'estudi de Campos-Izquierdo, González-Rivera i Jiménez-Beatty (2012) s'obté que el 90%, al 2004, i el 82.3%, al 2006, va realitzar cursos de formació o postgraus. Així mateix, el 68.6% al 2004 i el 66.1% al 2006, va assistir a jornades o congressos. A més, un percentatge molt alt de professorat d'EF creu que la seva formació els ha servit per realitzar adequadament les tasques pròpies de la seva professió i ser més competents (Campos-Izquierdo et al., 2012).

No obstant això, malgrat les anteriors afirmacions, per a alguns professionals, l'educació contínua formal no satisfà les seves expectatives ni les seves necessitats (Nash & Sproule 2009; Vargas-Tonsing, 2007) perquè no proporciona coneixement per a l'entrenament pràctic (Dorgo, 2009; Gilbert & Trudel, 1999) o perquè no està adaptada a les seves necessitats (Moodley & Coopoo,

programs, which should be strongly geared towards technique and tactic and stripped of the psychological aspects.

In short, the purpose of this article is twofold: first, to ascertain and analyze the formal continuous education undertaken by physical activity and sport instructors, and secondly to analyze and compare it with the variables of gender, age, initial training and work experience in order to ascertain the reality today. Therefore, this study aims to venture into a virtually unknown field, and for this reason, the results will be based on and compared with the existing literature on the training of these professionals and other sport professionals.

Method

Sample

The sample size was 600 physical activity and sport instructors in Spain (Campos-Izquierdo et al., 2016), who were working in physical activity and sport jobs in all the provinces and autonomous communities in the country. Of all the participants, 38% of the interviewees were university graduates, 35.7% had graduated from school, 24.2% had pursued a vocational education degree and 2.2% had studied primary school or less. Their ages ranged from 16 to 70 ($X = 30.36$, $SD \pm 9.43$ years). In terms of gender, 401 were males and 199 females. With regard to their work experience, 406 had less than ten years and 194 had ten or more years of experience (Campos-Izquierdo et al., 2016). Given that the population was very large, and working with a confidence interval of 95.5%, and assuming the most unfavorable case in the populational variance p equal to 50%, then $q = 50\%$, the margin of error allowed in the sampling is +2% (Cea, 2010).

The determination of the sample was proportional to the distribution of the people according to the demographic size of the autonomous communities, provinces and strata in the municipalities. The sampling was probabilistic and multistage, stratified in the first phase by conglomerates (Cea, 2010). The proportional stratification by geographic area allowed us to interview a maximum of two people at each facility (Campos-Izquierdo et al., 2016). When the teams of interviewers visited the facility, they randomly invited at most two instructors to participate in the study (Campos-Izquierdo et al., 2016).

2006). Davant aquesta problemàtica, Dorgo (2009) va proposar que els aspectes pedagògics havien d'incloure's als programes de formació, molt centrats en la tècnica i la tàctica i desproveïts d'aspectes psicològics.

En resum, el propòsit d'aquest article és doble: d'una banda, conèixer i analitzar l'educació contínua formal duta a terme pels monitors d'activitat física i esport, i, d'altra banda, analitzar-la i comparar-la amb les variables: gènere, edat, formació inicial i experiència laboral; aconseguint així conèixer la realitat actual. Per tant, aquesta recerca pretén iniciar-se en un camp gairebé desconegut fins ara i per això els resultats es basaran i compararan amb la literatura existent sobre la formació d'aquests professionals i d'altres professions esportives.

Mètode

Mostra

La mida de la mostra va ser de 600 monitors d'activitat física i esport d'Espanya (Campos-Izquierdo et al., 2016), els quals estaven treballant en funcions d'activitat física i esport en totes les províncies i comunitats autònomes del país. De tots les persones participants, el 38% de les entrevistades eren graduades universitàries, el 35.7% havien acabat el graduat escolar, el 24.2% havia fet un grau de formació professional i el 2.2% havien estudiat educació primària o menys. L'edat oscil·lava entre els 16 i els 70 anys ($X = 30.36$, $DE \pm 9.43$ anys). Quant al gènere, 401 eren homes i 199 dones. En relació amb l'experiència laboral, 406 tenien menys de deu anys i 194 tenien deu o més anys d'experiència (Campos-Izquierdo et al., 2016). Atès que és una població molt nombrosa, i treballant amb un interval de confiança del 95.5%, i suposant en la variància poblacional el cas més desfavorable de p igual a 50%, després $q = 50\%$, el marge d'error permès de mostreig és de +2% (Cea, 2010).

L'afixació de la mostra ha estat proporcional a la distribució de les persones segons la demografia de les comunitats autònomes, províncies i estrats dels municipis. El mostreig ha estat probabilístic en etapes múltiples, estratificat en primera fase per conglomerats (Cea, 2010). L'estratificació proporcional per àrea geogràfica va permetre entrevistar un màxim de dues persones en cada instal·lació (Campos-Izquierdo et al., 2016). Quan els equips d'entrevistadors van visitar la instal·lació, van convidar aleatòriament a un màxim de dos monitors a participar en l'estudi (Campos-Izquierdo et al., 2016).

Instrument

The standardized interview was used via the PROAFIDE physical activity and sport human resources questionnaire, which was validated and analyses the situation and functions of the people working in physical activity and sport (Campos-Izquierdo, 2011). Sixteen independent experts and a discussion group of national and international experts validated the questionnaire (Campos-Izquierdo, 2011). A pilot test was conducted in all the regions of peninsular Spain (Campos-Izquierdo, 2011).

The questionnaire contains 57 closed-ended questions which capture 5 dimensions. Of the 57 items on this questionnaire, two were chosen to achieve the objectives of this study, which belonged to the 'characteristics of training' dimension. The two items were: whether they had pursued courses or post-graduate programs or had attended any continuous training activity in physical activity and sport in the past three years, and whether their organization had held any training activity for them in the past twelve months. The responses were closed-ended.

Procedure

The research was latitudinal. The interview was oral, individual and standardized by means of a questionnaire, and they were held at their jobs for all the people chosen after securing their informed consent. The interview lasted an average of 15 minutes. Monitoring and supervision tasks were carried out in all stages of the process.

Univariable and bivariable descriptive analyses and an inferential analysis was performed with contingency tables, including the value of the Pearson χ^2 and the phi correlation coefficient. The data analysis was performed with the SPSS statistical package for Windows (19.0 V) (Cea, 2010).

Results

Very little formal continuous education was undertaken by the physical activity and sport instructors. If we analyze this carefully (*fig. 1*), more than half have undertaken no formal training in the past three years. The training which they pursued the most was diploma or certificate courses (48%). The next most common kinds of training that they engaged in were attendance at workshops (15.33%) and conferences (10%). Unofficial post-graduate courses (1.33%), official Master's degrees (0.83%) and working groups (0.50%) were practically nonexistent.

Instrument

Es va utilitzar l'entrevista estandarditzada a través de qüestionari PROAFIDE: recursos humans d'activitat física i esport, el qual va ser validat i analitza la situació i les funcions de les persones que estan treballant en funcions d'activitat física i esport (Campos-Izquierdo, 2011). Setze experts independents i un grup de discussió d'experts nacionals i internacionals van validar el qüestionari (Campos-Izquierdo, 2011). Es va realitzar una prova pilot en totes les regions de la península espanyola (Campos-Izquierdo, 2011).

El qüestionari consta de 57 preguntes tancades que recullen 5 dimensions. Dels 57 ítems d'aquest qüestionari, dos van ser seleccionats per al desenvolupament dels objectius d'aquest estudi, els quals pertanyien a la dimensió de característiques de formació. Els dos ítems van ser: si havien realitzat cursos, postgraus o si havien assistit a alguna activitat de formació permanent en activitat física i esport durant els últims tres anys i si la seva entitat havia realitzat en els últims dotze mesos alguna activitat de formació per a ells. Les respostes eren tancades.

Procediment

La recerca ha estat de tall transversal. L'entrevista va ser de tipus oral, individual i estandarditzada per mitjà de qüestionari i es va passar en els seus llocs de treball a totes les persones seleccionades després de l'obtenció d'un consentiment informat. L'entrevista va durar una mitjana de 15 minuts. Les tasques de control i supervisió es van dur a terme en totes les etapes del procés.

S'ha realitzat una anàlisi descriptiva univariable i bivariable i una anàlisi inferencial mitjançant taules de contingència, incloent el valor de Pearson χ^2 i el coeficient de correlació phi. L'anàlisi de dades es va realitzar amb el paquet estadístic SPSS per Windows (19.0 V) (Cea, 2010).

Resultats

La formació contínua formal que experimenten els monitors d'activitat física i esport és bastant escassa. Si s'analitza amb deteniment (*fig. 1*), més de la meitat no han dut a terme cap formació formal durant els tres últims anys. La formació a la qual més van assistir eren cursos amb diploma o certificat (48%). Les següents formacions que més es van realitzar van ser: assistència a jornades (15.33%) i assistència a congressos (10%). Les següents situacions: postgrau no oficial (1.33%), màster oficial (0.83%) i grups de treball (0.50%) van ser pràcticament inexistent.

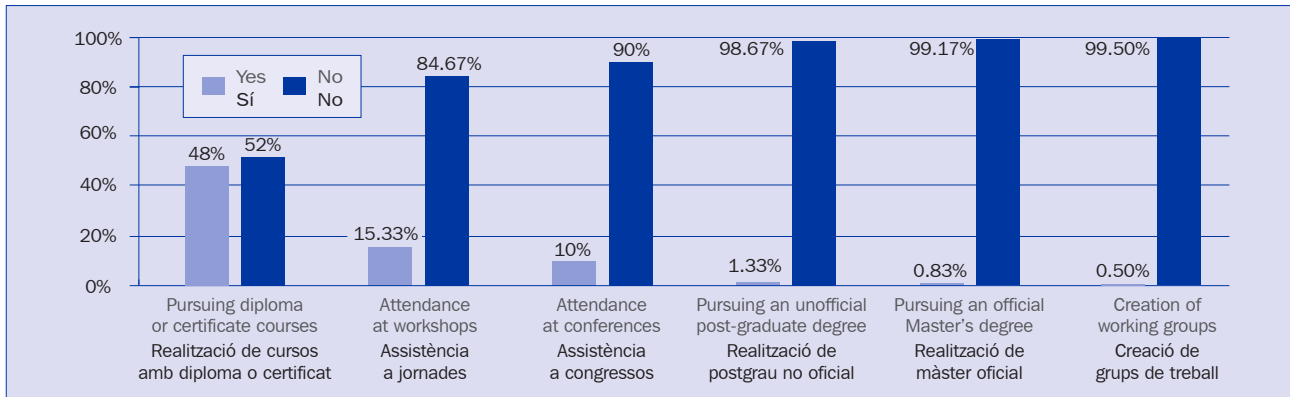

Figure 1. Formal continuous training activities which the physical activity and sport instructors have attended in the past three years

Figura 1. Activitats de formació permanent formal a les quals han assistit els monitors d'activitat física i l'esport en els últims tres anys

Formal continuous training activities Activitats de formació permanent formal		Mean (%) Mitjana (%)							
		Age* Edat*				Gender* Gènere*		Experience** Experiència**	
		16-29 16-29	30-44 30-44	45-59 45-59	60 or + 60 o +	Male Home	Female Dona	Less than 10 years Menys de 10 anys	10 years or more 10 anys o més
Pursuing diploma or certificate courses Realització de cursos amb diploma o certificat	No	58.55	43.30	39.29	80	52.37	51.26	53.20	48.97
	Yes Sí	41.45	56.70	60.71	20	47.63	48.74	46.80	51.03
Attendance at workshops Assistència a jornades	No	87	82	80.36	80	83.79	86.43	86.45	80.93
	Yes Sí	13	18	19.64	20	16.21	13.57	13.55	19.07
Attendance at conferences Assistència a congressos	No	92.75	86.60	83.93	100	88.03	93.97	91.87	86.08
	Yes Sí	7.25	13.40	16.07	0	11.97	6.03	8.13	13.92
Pursuing an unofficial post-graduate degree Realització de postgrau no oficial	No	98.84	98.97	96.43	100	98.00	100	99.01	97.94
	Yes Sí	1.16	1.03	3.57	0	2	0	0.9	2.04
Pursuing an official Master's degree Realització de màster oficial	No	98.84	100	98.21	100	99.25	98.99	99.26	98.97
	Yes Sí	1.16	0	1.79	0	0.75	1.01	0.74	1.03
Creation of working groups Creació de grups de treball	No	99.42	98.97	100	100	99.50	98.99	99.51	98.97
	Yes Sí	0.58	1.03	0	0	0.50	1.01	0.49	1.03

* = $p < 0.05$; ** = $p > 0.05$.

Table 1. Physical activity instructors' attendance at formal ongoing training activities in the past 3 years

Taula 1. Assistència a activitats de formació permanent formal de monitors d'activitat física en els últims 3 anys

By examining *table 1*, we can see the details of the situation described which determines the variables that bear the most influence when choosing formal continuous education. When relating continuous education to age (strong relationship, since the phi coefficient ranged between 0.750 and 0.850 and

Observant la *taula 1*, es pot veure amb detall la situació descrita. En aquesta es determinen les variables que més influeixen per triar una formació contínua formal. En relacionar la formació contínua amb l'edat (relació alta ja que el coeficient phi va variar entre 0.750 i 0.850 i és molt significativa $p < 0.01$),

it is very significant $p < 0.01$), we find that Spanish physical activity and sport instructors between the ages of 45 and 59 are the ones that pursued the most training. Bearing gender in mind (considerably high relationship, since the phi coefficient ranged between 0.700 and 0.850 and it is very significant $p < 0.01$), significant differences were found, in that the males got more training in general than the females ($X_{males} = 13.18$ and $X_{females} = 11.73$), although the females pursued more certificate courses ($X = 48.78$) and official Master's degrees ($X = 1.01$) and attended more working groups ($X = 1.01$). Finally, it was found that the Spanish physical activity and sport instructors with 10 years or more of work experience engaged in more training than those with less than 10 years of experience (considerable relationship, since the phi coefficient ranged between 0.500 and 0.750 and it is significant $p < 0.05$).

In the interrelation between continuous education and initial training (table 2), quite significant differences were found in terms of the involvement of each

s'obté que els monitors d'activitat física i esport espanyols entre 45 i 59 anys són els que més es formen. Tenint en compte el gènere (relació considerablement alta ja que el coeficient phi va variar entre 0.700 i 0.850 i és molt significativa $p < 0.01$), s'han trobat diferències significatives trobant que els homes es formen en general més que les dones ($X_{homes} = 13.18$ i $X_{dones} = 11.73$) encara que elles realitzin més cursos amb certificat ($X = 48.78$) i màsters oficials ($X = 1.01$) i assisteixin a més grups de treball ($X = 1.01$). Finalment, s'ha observat que els monitors d'activitat física i esport espanyols que tenen 10 anys o més d'experiència laboral es formen més que els que tenen menys de 10 anys d'experiència (relació considerable ja que el coeficient phi va variar entre 0.500 i 0.750 i és significativa $p < 0.05$).

En la interrelació de formació contínua i formació inicial (taula 2) s'han obtingut diferències bastant notòries quant a la implicació de cada grup investigat (hi ha una relació alta ja que el coeficient phi va variar entre 0.750 i 0.850 i és molt significativa $p < 0.01$).

		Mean (%) Mitjana (%)			
		University degree Titulació universitària	Vocational training Formació professional	School graduate Graduat escolar	Primary school or less Educació primària o menys
Pursuing diploma or certificate courses Realització de cursos amb diploma o certificat	No	46.49	53.10	57.48	38.46
	Yes Sí	53.51	46.90	42.52	61.54
Attendance at workshops Assistència a jornades	No	76.75	90.34	88.79	92.31
	Yes Sí	23.25	9.66	11.21	7.69
Attendance at conferences Assistència a congressos	No	83.77	95.17	92.99	92.31
	Yes Sí	16.23	4.83	7.01	7.69
Pursuing an unofficial post-graduate course Realització de postgrau no oficial	No	97.37	99.31	99.53	100
	Yes Sí	2.63	0.69	0.47	0
Pursuing an official Master's degree Realització de màster no oficial	No	98.25	100	99.53	100
	Yes Sí	1.75	0	0.47	0
Creation of working groups Creació de grups de treball	No	98.25	100	100	100
	Yes Sí	1.75	0	0	0

* $p < 0.05$.

Table 2. Physical activity instructors' attendance at formal ongoing training activities in the past 3 years compared to initial training

Taula 2. Assistència a activitats de formació permanent formal de monitors d'activitat física en els últims tres anys en relació amb la formació inicial

Organized training activities	Mean (%)**
No	83.83
Some org.'s yes and others no	0.67
Yes	15.50
** $p > 0.05$.	

Table 3. Training activities held by physical activity and sport instructors' organizations in the past 12 months

Activitats de formació organitzades	Mitjana (%)**
No	83.83
Algunes organitzacions sí i altres no	0.67
Sí	15.50
** $p > 0.05$.	

Taula 3. Activitats de formació realitzades per la seva organització per als monitors d'activitat física i esport en els últims 12 mesos

group studied (there is a strong relationship, since the phi coefficient ranged between 0.750 and 0.850 and it is very significant $p < 0.01$). Both those with a university degree (53.51%) and those who completed vocational education and with primary or lower studies (61.54%) took some training course. Attendance at workshops and conferences were the second and third most common continuous education choices. In fourth place, with lower percentages, the physical activity and sport instructors pursued non-official post-graduate courses. Finally, with almost non-existent percentages, the two training activities pursued the least were unofficial Master's degrees and working groups. Generally speaking, the physical activity and sport instructors with university degrees were those that pursued the most training and had engaged in a wider variety of continuous training activities.

These results can be complemented with the training activities offered by their organizations in the past twelve months (table 3). According to the physical activity and sport instructors, 83.83% stated that the organizations where they worked had not offered them any continuous training activity in physical activity and/or sport in the past twelve months. The results are considerable, since the phi coefficient ranged between 0.550 and 0.750 and it is significant $p < 0.05$.

Discussion

The physical activity and sport instructors who participated in the study had very little formal continuous education, contrary to the findings of Vargas-Tonsing (2007), in which they define continuous education as essential and necessary. This study shows that more than half of the Spanish physical activity and sport instructors had undergone no training in the past three years. The same topic was researched by Erickson et al. (2007), who found that all the coaches invest in a minimum amount of their time in training. On the other hand, Lee et al. (2007)

Tant les persones que tenen un grau universitari (53.51%), com aquelles que van acabar un cicle de formació professional, i les que disposen d'estudis primaris o menors (61.54%) van realitzar algun curs per formar-se. L'assistència a jornades i a congressos va ser la segona i la tercera opció de formació contínua. Després, en quart lloc, amb percentatges menors, els monitors d'activitat física i esport van realitzar postgraus no oficials. Finalment i amb uns percentatges gairebé inexistents, les dues activitats de formació menys sol·licitades van ser: realització de màsters no oficials i realització de grups de treball. En general, els monitors d'activitat física i esport amb estudis universitaris van ser els que més es van formar, havent realitzat més varietat d'activitats de formació permanent.

Aquests resultats poden ser complementats amb les activitats de formació ofertes per les organitzacions en els últims dotze mesos (taula 3). D'acord amb els monitors d'activitat física i esport, el 83.83% va afirmar que les organitzacions per les quals treballaven no els havien ofert cap activitat de formació permanent en activitat física i/o esport en els últims dotze mesos. Els resultats són considerables ja que el coeficient phi va variar entre 0.550 i 0.750 i és significativa $p < 0.05$.

Discussió

Els monitors d'activitat física i esport que van participar en l'estudi tenien una formació contínua formal bastant escassa. Contràriament a l'afirmació que realitza Vargas-Tonsing (2007), en la qual defineix la formació contínua com a essencial i necessària, el present estudi demostra que més de la meitat dels monitors d'activitat física i esport espanyols no han dut a terme cap formació en els últims tres anys. El mateix va ser investigat per Erickson et al. (2007), els quals van trobar que tots els entrenadors inverteixen solament una mínima quantitat del seu temps en formació.

revealed that formal training programs are just one of the multiple opportunities they have to learn how to coach. This may be one of the reasons why the physical activity and sport instructors pursue so little training. Even though they are aware that formal training programs are very important, they may be interested in other kinds of learning, such as informal education. Furthermore, according to Erickson et al. (2007), formal education situations have been shown to have a very low impact on sport professionals' learning and efficacy compared to informal education situations, either because they do not equip them with in-depth knowledge of practical teaching or because the training does not match their needs. (Gilbert & Trudel, 1999).

This study found that diploma or certificate courses were the formal training pursued the most, and they prevailed over other kinds such as (in order of frequency) attendance at workshops, attendance at conferences, pursuing a post-graduate course, pursuing an official Master's degree and participating in working groups. These last three activities were in the minority since they are more specialized, sporadic and expensive, plus they require a greater time investment.

These results concur with those of the study by Werthner and Trudel (2009), who found that courses were the most common learning situations for coaches. Furthermore, after taking these courses, the coaches trusted their skills more (Feltz et al., 1999).

The study also reveals the profile of the Spanish physical activity and sport instructors who attended or pursued courses. Females between the ages of 45 and 59 with primary education and 10 years or more of experience took more training courses.

When relating the results on the different kinds of formal ongoing training in this study with the participants' initial training, we found that the formal ongoing training is more appropriate for those individuals who have higher education and is very low in other professionals. This observation was also found in the study by Feu, Ibáñez, Lorenzo, Jiménez and Cañadas (2012), who found differences between the training of coaches according to their educational level; the training of those with higher degrees was more suitable and comprehensive. Campos-Izquierdo (2016) also researched the fact that the higher the initial training, the broader and more diverse the continuous training is. Therefore, the possibly deficient training of

D'altra banda, Lee et al. (2007) van exposar que els programes de formació formals són solament una de les múltiples oportunitats que tenen per aprendre com entrenar. Aquesta pot ser una de les raons per la qual els monitors d'activitat física i esport es formen poc. Àdhuc sabent que els programes de formació formal són molt importants, poden tenir interès en altres tipus d'aprenentatges, com per exemple a l'educació informal. A més, i d'acord amb Erickson et al. (2007), les situacions d'educació formal han resultat tenir un impacte molt baix en els aprenentatges dels professionals de l'esport i en la seva eficàcia comparada amb les situacions d'educació informal, ja que no els proporciona un coneixement profund de l'ensenyament pràctic o perquè la formació no s'ajusta a les seves necessitats (Gilbert & Trudel, 1999).

En el present estudi s'obté que els cursos amb diploma o certificat va ser la formació formal a la qual més van assistir, prevalent sobre altres tipus com són, per ordre de freqüència, assistència a jornades, assistència a congressos, realització de postgrau no oficial, realització de màster oficial i realització de grups de treball. Aquestes tres últimes activitats van ser minoritàries ja que són més especialitzades, esporàdiques i més cares, a més requereixen més inversió de temps.

Aquests resultats van en la mateixa línia que els de l'estudi de Werthner i Trudel (2009), els quals van afirmar que els cursos eren les situacions d'aprenentatge més comuns per als entrenadors. Després de realitzar-los confien més en les seves habilitats (Feltz et al., 1999).

Aquest estudi també revela el perfil dels monitors d'activitat física i esport espanyols que van assistir o van realitzar cursos. En aquest sentit, les dones entre 45 i 59 anys amb estudis primaris i amb 10 anys o més d'experiència van dur a terme més cursos de formació.

A l'hora de relacionar els resultats sobre els diferents tipus de formació permanent formal d'aquest estudi amb la seva formació inicial, es constata que la formació permanent formal és més adequada en aquelles persones que posseeixen estudis superiors, sent molt escassa en els altres professionals. Aquesta observació també s'ha trobat en l'estudi de Feu, Ibáñez, Lorenzo, Jiménez i Cañadas (2012) en el qual es van obtenir diferències entre les formacions dels entrenadors segons els seus estudis, sent més adequades i més completes en aquelles persones amb majors titulacions. Campos-Izquierdo (2016) també va investigar que com més gran és la formació inicial, la formació permanent és més àmplia i diversa. Per tant, la possible formació deficient per part dels monitors d'activitat física

the physical activity and sport instructors means that their educational intervention may be deficient as well (González-Rivera & Campos-Izquierdo, 2010), clearly hindering their ability to teach classes (Campos-Izquierdo, 2007).

If we analyze formal ongoing training with regard to gender, we find that females pursue more diploma or certificate courses, more official Master's degrees and more discussion groups. In contrast, males show higher percentages of attendance at workshops and conferences and pursuing non-official post-graduate courses.

Finally, when we analyze the two remaining variables, age and work experience, we find the following results. Clearly, the instructors between the ages of 45 and 59 are those with the most training and the higher percentages in all kinds of training except working groups, where their participation is nonexistent. Something similar was found for experience: the physical activity and sport instructors with the most experience are those that pursue the most training, with higher percentages in all the different kinds of training. In the same vein, when analyzing the profession of coaching, those with less experience in the profession tend to use their experiences of having been physical education students or athletes more and do not believe other sources of training are necessary (Feu et al., 2012).

Another topic of interest are the continuous training activities proposed or carried out by the organizations for which they work. This article analyzed the activities organized for the workers in the past 12 months. More than 80% of the interviewees stated that the organizations for which they worked did not hold any continuous training activity for them. This could be one of the causes justifying the scant continuous education of the Spanish physical activity and sport instructors. Since the percentage of companies that organize training activities in Spain is so low, it is difficult for physical activity and sport instructors to engage in proper continuous education. This result is indicative of the need for plan higher-quality training better designed to meet the specific needs of the physical activity and sport instructors (Dorgo, 2009).

Conclusions

More than half of the physical activity and sport instructors had engaged in no training during the past 3 years, and 83.83% stated that the organizations for which they worked had not held any training activities for them. Diploma courses were the most in demand.

i esport fa que la seva intervenció didàctica sigui deficient (González-Rivera & Campos-Izquierdo, 2010), obstaculitzant clarament la impartició de les classes (Campos-Izquierdo, 2007).

Si s'analitza d'igual manera la formació permanent formal amb el gènere, es troba que les dones realitzen més cursos amb diploma o certificat, més màsters oficials i més grups de discussió. En canvi, els homes són els que tenen els percentatges més alts en assistència a jornades i a congressos i en la realització de postgraus no oficials.

Finalment, quan s'analitzen les dues variables que queden, edat i experiència laboral, es troben els següents resultats. Clarament, els monitors d'entre 45 i 59 anys són els que més es formen, sent els que majors percentatges obtenen en tots els tipus de formació excepte en realització de grups de treball, en la qual la seva participació és inexistent. Una cosa semblant passa amb l'experiència, els monitors d'activitat física i esport que més experiència tenen són els que més es formen, tenint percentatges superiors en tots els tipus de formació. En aquesta línia i analitzant la professió de l'entrenador, aquells amb una menor experiència en la professió tendeixen a usar més les experiències acumulades en haver estat estudiants d'educació física o esportista i creuen no necessitar altres fonts de formació (Feu et al., 2012).

Un altre tema d'interès són les activitats de formació permanent proposades o dutes a terme per les organitzacions per les quals treballen. En aquest article es van analitzar les activitats organitzades per als treballadors en els últims 12 mesos. Més del 80% de les persones entrevistades van afirmar que les entitats per les quals treballaven no van organitzar cap activitat de formació permanent per a ells. Aquesta podria ser una de les causes que justifiqui l'escassa formació contínua dels monitors d'activitat física i esport espanyols. En ser tan baix el percentatge d'empreses que organitzen activitats de formació a Espanya, és molt difícil que els monitors d'activitat física i esport realitzin una adequada formació contínua. Aquest resultat és un indicador de la necessitat de planificar una formació de major qualitat i més adaptada per satisfer les necessitats específiques dels monitors d'activitat física i esport (Dorgo, 2009).

Conclusions

Més de la meitat dels monitors d'activitat i esport no havien realitzat cap tipus de formació durant els últims 3 anys i el 83.83% va afirmar que les entitats en les quals treballaven no van organitzar activitats de formació per a ells. Els cursos amb diploma va ser la

Generally speaking, male university graduates between the ages of 45 and 59 with 10 years of experience or more participated in the most formal learning situations.

It is important to underscore the fact that training is the essential foundation for properly engaging in any physical activity and sport profession, since it provides a wide variety of knowledge and skills and enhances efficacy (Sullivan & Gee, 2008). Formal learning situations are very important, but training should not solely center on them, since they can easily be complemented with other kinds of informal learning situations. Likewise, appropriate teaching primarily depends on appropriate qualifications for the professionals (Campos-Izquierdo, Mestre & Pablos, 2006) since the relationship between teacher training and teaching performance is strong (Nuviala, 2002). Efforts should continue to develop learning situations that are relevant and useful for physical activity and sport instructors. One very effective form of continuous education is discussion groups, which could be given more importance. This study lays the groundwork for future studies, since it is essential to know the sources of knowledge and both formal and informal training of Spanish physical activity and sport instructors.

Acknowledgements

This study is part of fundamental research project I+D+i DEP2009-12828 financed by the Ministry of Science and Innovation of Spain.

Conflict of Interests

No conflict of interest was reported by the authors.

References | Referències

- Campos-Izquierdo, A. (2007). Los profesionales de la actividad física y el deporte como elemento de garantía y calidad de los servicios. *Cultura, Ciencia y Deporte*, 4(7), 51-57.
- Campos-Izquierdo, A. (2010). *Dirección de recursos humanos en las organizaciones de la actividad física y del deporte*. Madrid: Editorial Síntesis.
- Campos-Izquierdo, A. (2011). Elaboración y validación del cuestionario "PROAFIDE: recursos humanos de la actividad física y deporte". Análisis de la situación y actuación profesional de los profesionales de actividad física y deporte. *Actividad Física y Deporte: Ciencia y Profesión*, 15(1), 53-66.

formació més demanada. En general, els homes, titulats universitaris, d'entre 45 i 59 anys i amb 10 anys d'experiència o més van assistir a més situacions d'aprenentatge formals.

És important subratllar que la formació és la base primordial per realitzar correctament qualsevol professió d'activitat física i esport, ja que s'adquireix una àmplia varietat de coneixements i d'habilitats i s'augmenta l'eficàcia (Sullivan & Gee, 2008). Les situacions d'aprenentatge formals són molt importants, però la formació no s'ha de centrar solament en aquestes, ja que es complementen molt bé amb un altre tipus de situacions d'aprenentatge informals. Així mateix, una adequada intervenció didàctica depèn fonamentalment d'una apropiada qualificació dels professionals (Campos-Izquierdo, Mestre, & Pablos, 2006) ja que és considerable la relació entre la formació del professorat i la seva intervenció didàctica (Nuviala, 2002). Els esforços han de continuar per desenvolupar situacions d'aprenentatges rellevants i útils per als monitors d'activitat física i esport. Una forma d'educació contínua molt efectiva són els grups de discussió, als quals es podria donar més importància. Aquest estudi fixa les bases per a futures recerques, ja que és necessari conèixer les fonts de coneixement i de formació tan formal com a informal dels monitors d'activitat física i esport espanyols.

Agraiments

Aquest treball forma part d'un projecte de recerca fonamental: R+D+i DEP2009-12828. El projecte va ser finançat pel Ministeri de Ciència i Innovació d'Espanya.

Conflicte d'interessos

Les autories no han declarat cap conflicte d'interessos.

- Campos-Izquierdo, A. (2016). La formación de los profesionales de actividad física y deporte en España. *Movimiento*, 22(4), 1351-1364. doi:10.22456/1982-8918.64711
- Campos-Izquierdo, A., González, M., & Jiménez-Beatty, J. R. (2012). El perfil profesional del profesorado de educación física en educación secundaria. *Educación XXI: Revista de la Facultad de Educación*, 15(1), 135-155.
- Campos-Izquierdo, A., González-Rivera, M. D., & Taks, M. (2016). Multi-functionality and occupations of sport and physical activity professionals in Spain. *European Sport Management Quarterly*, 16(1), 106-126. doi:10.1080/16184742.2015.1108990

- Campos-Izquierdo, A., & Viaño, J. (1999). Calidad en la actividad física y deporte: regulación profesional. *Revista de Educación Física*, 76(1), 38-41.
- Campos-Izquierdo, A., Mestre, J. A., & Pablos, C. (2006). *La estructura y gestión del mercado laboral y profesional de la actividad física y deporte: Los recursos humanos, las entidades y las instalaciones deportivas*. Sevilla: Wanceulen.
- Cea, M. A. (2010). *Métodos de encuesta. Teoría y práctica, errores y mejora*. Madrid: Editorial Síntesis.
- Côté, J., Samela, J. H., & Russell, S. (1995). The knowledge of high-performance gymnastic coaches: competition and training considerations. *The Sport Psychologist*, 9(1), 76-95. doi:10.1123/tsp.9.1.76
- Dorgo, S. (2009). Unfolding the practical knowledge of an expert strength and conditioning coach. *International Journal of Sport Science and Coaching*, 4(1), 17-30. doi:10.1260/1747-9541.4.1.17
- Erickson, K., Côté J., & Fraser-Thomas, J. (2007). Sport experiences, milestones, and educational activities associated with high-performance coaches' development. *The Sport Psychologist*, 21(1), 302-316. doi:10.1123/tsp.21.3.302
- Feltz, D. A., Hepler, T. J., Roman, N., & Paiement, C. (2009). Coaching efficacy and volunteer youth sport coaches. *The Sport Psychologist*, 23(1), 24-41. doi:10.1123/tsp.23.1.24
- Feu, S., Ibáñez, S. J., Lorenzo, A., Jiménez, S., & Cañadas, M. (2012). El conocimiento profesional adquirido por el entrenador de balonmano: experiencias y formación. *Revista de Psicología del Deporte*, 21(1), 107-115.
- Gallardo, J., & Campos-Izquierdo, A. (2011). Situation of human resources for physical activity and sport in the area of Coslada. *International Journal of Medicine and Science of Physical Activity and Sport*, 11(43), 440-454.
- Gilbert, W., & Trudel, P. (2009). Framing the construction of coaching knowledge in experiential learning theory. A S. Dorgo (Eds.), Unfolding the practical knowledge of an expert strength and conditioning coach. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 4(1), 17-30.
- Gonzalez-Rivera, M. D., & Campos-Izquierdo, A. (2010). La intervención didáctica del docente del deporte escolar, según su formación inicial. *Revista de Psicodidáctica*, 15(1), 101-120.
- González-Rivera, M. D., & Campos-Izquierdo, A. (2014). *La intervención docente en educación física en secundaria y en el deporte escolar*. Madrid: Editorial Síntesis.
- Lee, K. S., Maleté, L., & Feltz, D. L. (2002). The effect of a coaching education program on coaching efficacy. *International Journal of Applied Sport Sciences*, 14(1), 55-67.
- Llei orgànica 3/2008, de 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport (BOE, de 30 de maig).
- Llei orgànica 6/2016, de 24 de novembre, per la qual s'ordena l'exercici de les professions de l'esport a la Comunitat de Madrid (BOCM, de 15 de desembre).
- Mallett, C. J., Trudel, P., Lyle, J., & Rynne, S. B. (2009). Formal vs. informal coach education. *International Journal of Sport Science and Coaching*, 4(1), 325-334. doi:10.1260/174795409789623883
- Martínez, G., Campos-Izquierdo, A., Pablos, C., & Mestre, J. A. (2008). *Los recursos humanos de la actividad física y del deporte: funciones y características sociodemográficas, laborales y formativas*. València: Tirant lo Blanch.
- Moodley, P., & Coopoo, Y. (2006). Job satisfaction of self-employed trainers and personal trainers employed at commercial gymnasiums: a comparative study. *South African Journal for Research in Sport, Physical Education and Recreation*, 28(1), 105-112. doi:10.4314/sajrs.v28i2.25947
- Nash, C., & Sproule, J. (2009). Career development of expert coaches. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 4(1), 121-138. doi:10.1260/1747-9541.4.1.121
- Nuviala, A. (2002). *Las escuelas deportivas en el entorno rural del servicio comarcal de deportes «Corredor del Ebro» y el municipio Fuentes de Ebro*. (Tesi doctoral inèdita), Universidad de Huelva, Huelva.
- Petitpas, A. J., Cornelius, A. E., Van Raalte, J. L., & Jones, T. (2005). A framework for planning youth sport programs that foster psychosocial development. *The Sport Psychologist*, 19(1), 63-80. doi:10.1123/tsp.19.1.63
- Sullivan, P., & Gee, C. (2008). The effect of different coaching education content on the efficacy of coaches. *International Journal of Coaching Science*, 2(1), 59-66.
- Vargas-Tonsing, T. M. (2007). Coaches' preferences for continuing coaching education. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 2(1), 25-35. doi:10.1260/174795407780367186
- Werthner, P., & Trudel, P. (2009). Investigating the idiosyncratic learning paths of elite Canadian coaches. *International Journal of Sport Science and Coaching*, 4(1), 433-449. doi:10.1260/174795409789623946
- Wiersma, L. D., & Sherman, C. P. (2005). Volunteer youth sport coaches' perspectives of coaching education/certification and parental codes of conduct. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76(1), 324-338. doi:10.1080/02701367.2005.10599303
- Wilson, L. M., Bloom, G. A., & Harvey, W. J. (2010). Sources of knowledge acquisition: perspectives of the high school teacher/coach. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 15(1), 383-399. doi:10.1080/17408980903273154